

[Bente Juncker]

ved, at der ligger en stor, grå zone om tilkendelseskompetencen på dette område, vi ved, at det her skal gøres godt og grundigt i samarbejde med handicapforbundene, for ellers får vi meget store problemer, og vi ved, at kommunerne alene ikke kan løse hele denne gråzoneproblematik. Derfor er det ganske fornuftigt, når man nu udskyder det, at se på det i løbet af sommeren og efteråret, for der er så mange mennesker involveret, og det er følelsesmæssigt meget belastede mennesker. De bliver belastet af deres arbejdsliv, af deres pension og af, om de i det hele taget kan komme ud og lave noget. Vi skal have et samspil mellem amter, kommuner og de pågældende organisationer, og derfor er det fornuftigt af socialministeren, at det bliver udskudt, når der har været et regeringsskifte og Folketinget ikke har været så meget inde i vinter.

Bemærkningerne om, at det er socialministerens første lovforslag, synes jeg befinder sig på et for tarveligt niveau. Det er en pligt for socialministeren at få det lavet, og da der ikke var gjort noget forarbejde af den forrige minister, var man nødt til at udskyde det.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Tidligere i debatten opfordrede hr. Bertel Haarder mig til at holde min lange og inderlige tale. Jeg ved ikke, om det kan gøres inden for tiden til en kort bemærkning, men jeg vil da i hvert fald godt gøre nogle inderlige bemærkninger.

Det lød næsten, som om socialministeren nu ville forhindre puljeordningerne, og det er altså ikke tilfældet; de fortsætter. Men spørgsmålet er, hvilken forskel der er på det, den tidligere regering havde forberedt, og det, den nuværende regering gør. Det, den tidligere regering mig bekendt havde forberedt, var, at der skulle en lovrevision til, og at en enkelt paragraf skulle ud, så jeg forstår ikke, at det i og for sig skulle være et specielt problem, at der sker en udskydelse på 1 år, hvor vi netop får mulighed for at vurdere, hvilke elementer i lovgivningen, som vi i øvrigt har stemt for, der ikke fungerer.

Så blev jeg også lidt påvirket af fru Grethe Fenger Møllers indlæg. Det var spørgsmålet om en tilkendelseskompetence, som om tilkendelseskompetencen til førtidspensioner var det afgørende i en debat om førtidspensionssystemer

og førtidspensionisters vilkår. Hovedparten af de opgaver, vi skal tage hånd om i førtidspensionssystemet, ligger uden for selve førtidspensionssystemet, nemlig i sygedagpengeproblemer, i revalideringsproblemer, i beskæftigelsesproblemer og i anvendelse af resterhvervsevne, og jeg må ærlig talt sige, at de udkast, jeg er bekendt med at den tidligere socialminister har arbejdet med, ikke er tilfredsstillende for denne regering, så hvis vi var kommet med dem, synes jeg, man havde kunnet kritisere os for vores første socialpolitiske udspil.

Jeg synes også, at det er en lidt unfair debat, og i hvert fald er det ud fra en forkert vinkel at sige, at det er det første lovforslag, vi selv har fremsat. Det er det måske teknisk set, men det er jo ikke udtryk for regeringens politik på dette område, men for, at vi vil forberede det ordentligt.

Dorit Myltoft (RV):

Her er der lagt op til en hel buket af udsættelser med det formål at få bedre tid til at vurdere indhøstede erfaringer. Angående puljeordningerne er der netop kommet en rapport bestilt af tre fagforeninger for ansatte i børneinstitutionerne. Den skulle vi gerne kunne sammenholde med de erfaringer, som Socialministeriet har indsamlet fra de kommuner, som har fået tilskud til puljeordninger, men arbejdet med forslaget til lovændringer på dette område bør dog snarest sættes ind.

Udlægning af tilkendelseskompetencen i førtidspensionssager bliver en stor sag at tage stilling til, for ud over hvad der i øvrigt står i bemærkningerne, er tildelingen af førtidspension af mange mennesker opfattet som et bevis på den såkaldte uværdige kassetænkning mellem stat, amt og kommune, som vi gerne skulle til livs.

Det Radikale Venstre støtter en udskydelse af revisionsbestemmelserne af de nævnte forslag, men vil også give tilsagn om at medvirke positivt og aktivt i det videre arbejde.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det kunne nok være en lidt interessant optakt til det her at tænke på, hvor mange gange i de forløbne år vi har sagt ja til at udsætte en revision. Jeg har aldrig oplevet, at man ikke har gjort det, når det nu var nødvendigt, så jeg